

เสริมศักยภาพ บริหารงานให้แกร่ง

ต่อ จากฉบับที่แล้ว

วิเชียร ตรีสุภาพกุล

10. นึกไว้ว่างานไม่คุ้มควร (When no job is good enough)

- เขี่ยขี้ไก่ไม่ฝ่อ
- The journey of thousand miles begins with a single step)
- Think big, act small, do it now (Rockefeller)

ความเห็น: จุดอ่อนของคนประเภทนี้ก็คือ มักคิดว่างานที่รับผิดชอบไม่เหมาะสม คิดว่าตัวเองมีความสามารถไม่เพียงพอที่จะทำ จึงกล้าๆ กลัวๆ ครั้นจะลงมือทำก็มักจะเริ่มอย่างไร อันที่จริงหากจะเริ่มลงมือปฏิบัติภารกิจไม่ใช่เรื่องยาก เพียงแต่ให้ศึกษาอย่างรอบด้านก่อน ซึ่งก็คือการเริ่มกล้าคิด กล้าศึกษา กล้าลงมือทำ หากไม่กล้าเริ่มก็เหมือนยืนอยู่กับที่

มีผู้กล่าวว่าหนทางพ้นไม่ลี้ล้นเกิดจากก้าวแรกทั้งสิ้น ดังนั้นการยืนอยู่กับที่โดยไม่กล้าก้าวออกเดิน ย่อมไม่มีทางไปข้างหน้าเด็ดขาด วิธีการกำจัดจุดอ่อนนี้ต้องเติมพลังใจให้เข้มแข็ง ด้วยการสำรวจตัวเองว่าในเมื่อมารับผิดชอบในตำแหน่งงานที่ได้รับมอบหมายก็ควรปฏิบัติงานให้สัมพันธ์กับที่องค์กรไว้วางใจและมอบหมายให้รับผิดชอบตามคุณสมบัติและความสามารถ ดังนั้น จึงควรมีจิตใจหาญกล้า อย่าเพิกเฉยต่อนักไปก่อนใช้ว่าทำไม่ได้ให้คิดอย่างที่โรคกลัวเลวร้ายกลัวเอาไว้ว่า **คนทำงานต้องคิดใหญ่ไว้ก่อนเป็นการปลุกกำลังใจ แล้วก็ลงมือทำทันทีอย่ามัวรีรอ หรือลังเลใจ** นอกจากนี้ควรปฏิบัติ

ตัวเป็นคนใฝ่หาความรู้ วิทยาการสมัยใหม่อยู่เสมอ อันจะเป็นการสร้างการตื่นตัวให้แก่ตนเอง ไม่ตกยุค หรือหลงอยู่ในวังวน หรือความคิดว่าตนเองมีปมด้อย

อันที่จริงมีหลักคิดอันเป็นหลักธรรม อันเป็นเหตุเป็นผลและส่งเสริมให้งานประสบความสำเร็จ นั่นคือ อิทธิบาท 4 ซึ่งประกอบด้วยหลัก 4 ประการคือ

◆ **จันทะ** หมายถึงความพึงพอใจ รักในสิ่งที่ทำ หรือการมีใจรักในงานที่เราทำนั่นเอง เมื่อเราทำงานที่รัก หรือพยายามทำใจให้รักในงานที่ทำอยู่ เราจะไม่รู้สึกเบื่อหน่ายกับงาน ทำให้มีกำลังใจที่จะต่อสู้กับอุปสรรคต่างๆ ที่เกิดขึ้น มีกำลังใจสร้างสรรค์ผลงานใหม่ๆ ที่เรารักและช่วยให้สุขภาพจิตดี เพราะมีความสุขในการทำงาน

◆ **วิริยะ** หมายถึงความเพียรพยายามในสิ่งที่ทำไม่ว่าภาระการทำงานใดๆ ก็ตาม ความเพียรพยายามถือเป็นกุญแจสำคัญซึ่งจะช่วยให้งานสำเร็จลุล่วงและได้ผลลัพธ์ที่น่าพอใจ เราจะไม่สามารถทำงานอะไรให้ประสบความสำเร็จได้ถ้าปราศจากความเพียรพยายาม คนที่ประสบความสำเร็จทั้งหลายล้วนเคยประสบกับบทเรียนที่เจ็บปวดจากความล้มเหลวมาหลายครั้ง แต่เมื่อเขาก้าวขึ้นแท่นแห่งความมีชัย ก็ล้วนเป็นความเพียรพยายามอย่างไม่ย่อท้อทั้งสิ้น

◆ **จิตตะ** หมายถึง ความเอาใจใส่ในงานที่ทำ มีสมาธิจดจ่ออยู่กับงานนั้นๆ มีความมุ่งมั่นตั้งใจกับงานที่ทำ พุ่งเทแรงกายแรงใจ

กับงานที่ทำอยู่ ไม่ได้นึกว่างานนั้นไม่เหมาะ หรือไม่คู่ควรกับความสามารถของเราที่มีอยู่ ไม่ใช่ทำงานแบบขอไปที โดยขาดความเอาใจใส่ เรียกว่าเมื่อรับผิดชอบทำงานนั้นๆ ก็ต้องตั้งใจทำงานด้วยแรงกายแรงใจและด้วยสติปัญญาให้ดีที่สุด

◆ **วิมิงสา** หมายถึง ความหมั่นคิด ตรึกตรองพิจารณาหาเหตุผลในงานที่ทำ ใช้สติปัญญาคิดพิจารณางานที่ทำว่ามีจุดบกพร่องอะไรบ้าง มีความสมบูรณ์ถูกต้องครบถ้วน หรือยัง เพื่อจะได้ประมวลนำมาปรับปรุงแก้ไขต่อไป เมื่อรู้จักคิดตรึกตรองพิจารณาการทำงาน จะช่วยลดข้อผิดพลาดในการทำงาน ช่วยให้มองเห็นหนทางใหม่ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่องาน ตลอดจนช่วยให้ผลงานออกมาอย่างสมบูรณ์ หากสังเกตข้อนี้ดีๆ จะเห็นค่าๆ หนึ่งที่โด่งดังมากในบริษัทญี่ปุ่น นั่นคือคำว่า Kaizen ซึ่งจากคำๆ นี้ที่อุดมไปด้วยปรัชญาอันทรงค่าที่พัฒนาให้องค์กรของเขารุ่งเรืองมาเป็นลำดับ

11. ถ้วนปากไวไม่เข้าใจขอบเขต

(Lacking a sense of boundaries)

- Loose lips (will sink your ship)
- ลืมสังเกต “Where to draw the line”
- ไม่เข้าใจ “วัฒนธรรม”

ความเห็น: จุดอ่อนประการหนึ่งของการทำให้งานล่าช้า หรือ

เกิดผลเสียก็คือการถ้วนรับปากแบบคนปากไว ไม่เข้าใจว่าขอบข่ายงานนั้นๆ เป็นอย่างไร หมายความว่าต้องสามารถมองออกถึงภาพใหญ่ๆ (Big picture) ว่าน่าจะเป็นงานอะไร องค์กรประกอบต่างๆ ที่สำคัญที่จะผลักดันให้งานผ่านพ้นด้วยดีต้องอาศัยปัจจัยอะไรบ้าง ต้องมองออกถึงจุดอ่อน (Weakness) จุดแข็ง (Strength) สิ่งที่ทำทนาย (Threat) รวมถึงโอกาส (Opportunity) ไม่ควรประมาทงานที่รับผิดชอบ บางครั้งงานที่รับมาอาจมีความคล้าย ความเหมือน รวมถึงความต่าง เอกลักษณะเฉพาะ ซึ่งอาจมีปัจจัยอื่นๆ เข้ามาผสมด้วย อาทิ การจะให้งานเดินได้ด้วยดี อาจต้องดูถึงวัฒนธรรมขององค์กร วัฒนธรรมการทำงานซึ่งหากรับปากง่าย ดูเบา แล้วปฏิบัติการแบบประมาท เดินเลื่อย่อมเป็นการสุ่มเสี่ยงไม่น้อย หน้าข้าอาจไม่ได้รับความร่วมมือจากหลายๆ ฝ่ายในองค์กรก็ได้ กล่าวโดยสรุปในประเด็นนี้ก็คือ ต้องรู้จักขอบเขต ขอบเขต สามารถประเมิน แยกแยะ ชัดเส้นให้ชัดเจน การรับปากแบบเจื้อยแจ้ว เป็น Yes man จะเข้าทำนองปากพวงจ และจมนาวาได้ทั้งลำ จึงไม่ควรมองข้าม หรือดูแคลน การทำงานด้วยปากง่ายกว่าการทำงานด้วยปัญญา ลิ่น หรือลมปาก หากรู้จักใช้ด้วยดีงานก็จะสมประสงค์ แต่หากรับปากง่ายๆ มองงานเป็นเรื่องง่ายไปหมด ก็เข้าทำนอง “ละเลงขนมเบื้องด้วยปาก” ซึ่งต้องระมัดระวังวังกาให้ดี มิฉะนั้นจะเป็นอาวุธมืดที่ตัวคัดคตตัวเองขาดได้

เมื่อมาถึงตรงนี้ คงต้องหยิบยกวาทะเด็ดๆ จากสามก๊กมาประกอบดังนี้

“ปากคนทำอันตรายแก่คน ทั้งแก่ตนเองและผู้อื่น”

“ผู้ดูหมิ่นข้าศึก ทะนงตนในสงคราม พลัดทำเสียทีมามาก ต่อมาก”

“กระทำการใหญ่หลวงจงพิเคราะห์ให้ละเอียด พลัดพลั้งเสียการ เสียคน แลชีวิตได้”

“จะต่อสู้กับศัตรู ต้องรู้จักกำลังของศัตรูและรู้จักกำลังตนเอง จึงจะได้ชัยชนะ”

การมองอะไรแต่เพียงผิวเผิน ตื้นๆ ง่ายๆ ลวกๆ หรือประมาท รับปากง่ายไปก็ดี ปากไวไปก็ดี หรือการหมิ่นแคลนไม่ว่าจะเรื่องคน เรื่องงาน ก็ทำให้เสียการมากไม่น้อย ทำให้งานชะงักงัน ล้มลุกคลุกคลานก็ไม่น้อย จึงควรระมัดระวังต้องรู้ว่าบทบาทของเรามีเพียงไร ไม่ควรไปก้าวเกิน ล้ำเส้น มิฉะนั้นจะเท่ากับเป็นการเชื้อเชิญศัตรูโดยใช้เหตุ อาจมีประเด็นเรื่องการแก้ปัญหาความขัดแย้งขึ้นมาอีกเปลาะทีเดียว

